

УДК 72.012.8(075.8)

Пилипенко Наталія Андріївна

магістрантка

Національний авіаційний університет

ORCID 0000-0001-9190-7377

6185736@stud.nau.edu.ua

ОСОБЛИВОСТІ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРІВ ДЛЯ ТИМЧАСОВОГО ПРОЖИВАННЯ (ГУРТОЖИТКИ ДЛЯ ПРАЦІВНИКІВ)

Мета дослідження полягає у виявленні особливостей дизайну інтер'єру гуртожитків та розробка дизайну інтер'єру гуртожитку для робітників. У відповідності до поставленої мети використано комплекс дослідницьких методик синергетичний і теоретичний підхід, аналіз та порівняння аналогів вітчизняного та закордонного досвіду, систематизація планувальних рішень житлового простору гуртожитків, що дозволило виділити найбільш важливі особливості дизайну інтер'єрів для тимчасового проживання. Використання вказаного комплексу дослідницьких методик сприяло отриманню власних результатів. Наукова новизна, обумовлена згідно поставлених завдань та засобами їх вирішення, зокрема, в області комплексного дослідження сучасного стану гуртожитків, світових стратегій розвитку дизайну з врахуванням глобальних цілей сталого розвитку.

Висновки. Створення дизайну інтер'єрів сучасного житла для тимчасового проживання є досить важливим в наш час. Можливість визначення принципів та закономірностей утворення просторово-предметного середовища в контексті концепції сталого розвитку, виявлення загальних взаємозв'язків між людиною, навколишнім середовищем та іншими структурно-функціональними наповнюваними компонентами, які використовуються в дизайні середовища дають підстави вважати, що їх застосування сприятиме забезпеченню комфортних умов життєдіяльності людини. Планування простору, створене на основі засад сталого розвитку являється правильним

шляхом до раціонального використання та збереження ресурсів. Подальші дослідження можливі зорієнтовані на спрямування на формування основ середовищезнавства – як наукового підґрунтя для розвитку інвайронменталістики та сталого розвитку.

Ключові слова: *гуртожиток, тимчасове житло, сталий розвиток, дизайн інтер'єра.*

Nataliia Pylypenko

Master

National Aviation University

ORCID 0000-0001-9190-7377

6185736@stud.nau.edu.ua

FEATURES OF INTERIOR DESIGN FOR TEMPORARY ACCOMMODATION (DORMITORIES FOR EMPLOYEES)

The purpose of the study is to identify the features of the interior design of dormitories and to develop the interior design of the dormitory for workers. In accordance with the set goal, a set of research methods used synergetic and theoretical approach, analysis and comparison of analogues of domestic and foreign experience, systematization of planning decisions of living space of dormitories, which allowed to highlight the most important features of interior design for temporary living, contributed to obtaining their own results. Scientific novelty, due to the tasks and means of solving them, in particular, in the field of comprehensive study of the current state of dormitories, global design strategies, taking into account the global goals of sustainable development.

Conclusions. Designing the interior of a modern home for temporary residence is very important nowadays. The ability to determine the principles and patterns of spatial-objective environment in the context of the concept of sustainable development, identify common relationships between man, the environment and other structural and functional filling components used in environmental design give reason to believe that their use will contribute to comfortable conditions human life. Spatial planning based on the principles of sustainable development is the right way to the rational use

and conservation of resources. Further research is possible focused on the formation of the foundations of environmental science – as a scientific basis for the development of environmental studies and sustainable development.

Key words: *dormitory, temporary housing, sustainable development, interior design.*

ВСТУП

Специфіка та особливості гуртожитків полягає в їх різноманітні функцій закладених цих об'єктах. Гуртожитки є одночасно житловими та громадськими будівлями, що обумовлює особливості в формуванні інтер'єрів для цих об'єктів.

Інтер'єрний простір можна визначити як архітектурне середовище, що заповнює архітектурну оболонку (будівлю) та взаємодіє з розміщеними в ньому масами (предметним наповненням)¹.

Загальний гідний комфорт внутрішнього простору гуртожитків є інтегруючим поняттям. Та включає екологічний, функціональний та естетичний рівень комфорту середовища будь-якого з приміщень гуртожитку. Рівень екологічного комфорту в інтер'єрах досягається, в основному, завдяки застосуванням системам інженерного забезпечення: вентиляція та кондиціонування повітря, централізоване видалення пилу, опалення.

Одним з важливих компонентів для створення мікроклімату будь-якого з приміщень є рівень освітленості – інсоляція, це опромінення сонячними променями та природне освітлення приміщень).

Функціональний комфорт головним чином забезпечується оптимальним набором меблів та устаткування. Одним з головних активних компонентів у формуванні інтер'єрів багатьох приміщень гуртожитків є меблі.

Таким чином, інтер'єр будь-якого приміщення гуртожитку повинен бути екологічним, функціональним та естетичним.

Побудову композиції гуртожитку починають з схеми інтер'єру всієї будівлі з виділенням основних найбільших груп приміщень,

¹ Основи дизайну інтер'єру : навч. посіб. / О.П. Олійник, В.Г. Чернявський, Л.Р. Гнапюк. – К. : НАУ, 2011. – 228 с.

таких як громадських та житлових. Вагомість і розвиток тієї або іншої групи мають визначити прийоми колірних рішень і характер їх оздоблення.

Продумується вибір основних декоративних прийомів і засобів, враховується розподіл декоративно-художніх елементів, схема освітлення і особливості оздоблення великих або багатофункціональних приміщень.

У багатоповерховій споруді гуртожитка побудова схеми світлової і колірної композиції інтер'єру вирішується особливим чином. Спершу визначаються основні вузлові елементи споруди по поверхах і по вертикалі. До цього відноситься, як правило, холи на поверхах, вестибюлі, віталені, які визначають своїм оздобленням, кольором і устаткуванням основну композицію поверху по горизонталі.

Оскільки житлові зони в гуртожитках – приміщення ізольовані, їх фарбування може бути різним.

Основна мета створення інтер'єру – забезпечити відповідну функціональність меблювання, яка проектується безпосередньо пов'язаного із зручністю і художньою виразністю інтер'єру та комфортабельністю приміщень. Функціональні вимоги визначаються за основним призначенням приміщень і тими головними процесами, які в них відбуваються. Залежно функціональних вимог підбираються тип меблів і прийоми їх розташування в приміщенні.

1. Сучасні напрямки в дизайні інтер'єрів гуртожитків

Особливості формування та втілення архітектурно-художніх сучасних рішень екстер'єрів та інтер'єрів гуртожитків відповідають різним підходам, шляхам та напрямам створення образу сучасного закладу тимчасового проживання з урахуванням специфіки архітектурного об'єкта як громадського будинку для працівників. Кожен «елемент» будівлі представляє собою тільки теоретичний принцип з відповідним вибором засобів та методів архітектурно-художньої виразності.

Сучасними дослідниками виявлено низку закономірностей у використанні засобів виразності з метою створення психофізіологічного та емоційного комфорту у таких елементах архітектурного

просторового середовища: екстер'єру та інтер'єру (зонування, умеблювання, підбір обладнання, колірне вирішення приміщень, оформлення творами мистецтва, тканини, озеленення).^{2; 3}

Сучасні напрямки в дизайні інтер'єрів в Україні представлені принципами:

- функціональності;
- екологічності;
- зручності (врахуванням цільового призначення приміщення, віку та антропометричних характеристик);
- технологічності;
- мінімалістичності;
- безпечності;
- естетичності.

Архітектурно-художній образ гуртожитка може бути запозичений, наприклад, в інтерпретаціях із запропонованих варіантів образів: європейський, тематичний, нетрадиційний, еkleктичний, екологічний.

2. Особливості функціонального зонування приміщень

Об'ємно-просторові і гармонійні колірні рішення, правильно знайдені пропорції приміщень є необхідними складовими інтер'єру, який враховує реальні потреби проживаючих. Всі ці функції можуть бути використані у гуртожитку, тому визначальним у рішенні інтер'єру є доцільне функціональне зонування внутрішнього простору проживання.

Зона прийому їжі. Простір для харчування – місце для відпочинку, а також зібрання колективом, або невеликими групами. Приміщення одночасного тимчасового перебування великої кількості людей.

Житлова зона. Спальня кімната, місце для відпочинку, а також приміщення тривалого перебування. Використовується для відпочинку, сну, проведення дозвілля.

² Мунипов В.М. Эргономика: человекоориентированное проектирование техники, программных средств и среды / В.М. Мунипов, В.П. Зинченко – М.: Логос, 2001. – 356 с.

³ Джилл М. Гармония цвета в дизайне интерьера. – М.: АСТ, 2005. – 160 с.



Рисунок 1.1 – Приклади інтер'єрів зони харчування



Рисунок 1.2 – Житлові кімнати

3. Композиційні засоби

Між образним задумом, що існує в уяві та конкретним інтер'єром – дистанція величезного розміру. Засоби композиції, якими оперує дизайнер при створенні певного стилю, поділяються на дві групи засобів композиції.

Першу можна охарактеризувати як художню, її терміни прийшли з живопису і скульптури. Це такі поняття, як ритм, рима, гармонія, єдність, баланс, акцент т.п.

Друга група понять – технічна – вилась в дизайн з галузі техніки, конструювання і будівництва. Так, до технічних понять відносяться перспектива, масштаб, пропорції. Композиція «тримає» простір інтер'єру, організовує його і підпорядковує законам композиції.

Пропорція – співвідношення частин цілого між собою⁴. Це основа, на якій будується вся композиція. Пропорції найбільш повно виражають уявлення людей про гармонію.

Асиметрія поєднує і розподіляє елементи композиції так, що ось чи плоскість симетрії відсутня повністю. В такій композиції дуже важлива зорова рівновага всіх частин по масі та кольору.

Ритм – це рівномірне чергування елементів, несвідоме або організоване. У дизайні ритм застосовують як засіб для виразності, щоб додати інтер'єру більшої емоційності, визначити досить чіткий порядок сприйняття або, навпаки, «зламати» одноманітність сухість і монотонність простору, додати життя інтер'єру.

Гармонія і єдність – це найголовніші композиційні елементи, завдяки яким правильно пов'язані та розташовані елементи сприймаються як один. Приміщення гуртожитку – це єдине ціле, єдиний художній об'єкт, який об'єднує всі елементи і основи дизайну.

Виявляючи центр композиції, потрібно підкреслити саме ті елементи та його частини, які виражають основну ідею інтер'єру. Як правило, центр знаходиться всередині зали, наприклад, в зоні очікування часто використовують яскраві декоративні елементи, стінди або особливо декоровану велику колону для позначення центру. Центр композиції може бути зсунений за допомогою іншого контрастного об'єкту.

Акцент – це центр простору, або усієї композиції, фокус, на якому зосереджується увага. Цей центр повинен бути помітний відразу ж, при вході в приміщення; це те місце, яке відразу привертає до себе увагу.

Баланс дає відчуття спокою і закінченості композиції. Добре збалансований вигляд – це правильне рішення для розташування кожного об'єкту інтер'єру в залежності від його візуальної ваги. Лінія, форма, колір і текстура допомагають змінювати вагу і розмір об'єкта інтер'єру, тобто той простір, який він займає.

Центр композиції – це головне, тому всі інші елементи повинні мати спрямованість, тяжіння до нього по розташуванню, по ритму

⁴ Словник іншомовних слів / Уклад. : А.В. Музичко, А.М. Шкарапута, С.В. Морозов. – К. : Наук. думка, 2019. – 787 с.

деталей або по асиметричності композиції. Введення головного композиційного елементу і підпорядкування інших частин йому підсилює внутрішній зв'язок частин між собою і підвищує загальну виразність.

Всі композиційні засоби: ритм, симетрія, асиметрія, динаміка або статика, контраст, нюанс, акцент є віддзеркалення властивостей дизайну інтер'єру. Будь-яка форма складається не з випадкового скупчення окремих незалежних частин і елементів, а є гармонійно структурним в своїй єдності і має певний порядок в побудові.

4. Композиційні засоби

Колір є тим засобом, який особливо сильно впливає на естетичну виразність інтер'єрів. Саме колір дає перше враження про інтер'єр, впливає на загальне сприйняття розміру і форми приміщення.⁵

Кольорове вирішення інтер'єрів має серйозний вплив на психічне і загальне фізичне людини. Головне у кольоровому дизайні приміщень – створення максимально комфортного середовища. Гармонійне кольорове вирішення приміщень підвищує зосередженість та загальну увагу, впливає на емоційний стан та формує естетичний смак.

Необхідно відповідно враховувати залежність кольорового рішення від призначення приміщення та впливу часового поясу даного середовища на людину.

5. Вимоги щодо освітлення приміщень

Існує взаємозалежність між станом здоров'я проживаючих та станом освітленості середовища перебування. Штучне освітлення гуртожитків має велике значення для створення комфортних умов для проживання.

Хол є приміщенням, куди люди потрапляють з умов природного світла. Яскраве освітлення (200 люкс) дозволяє очам звикнути до штучного освітлення. Стандартний рівень освітленості прилеглих зон складає 100 люкс, але при необхідності він може бути

⁵ Агостон Ж.М. Теория цвета и ее применение в искусстве и дизайне. – М. : Техническая эстетика, 1982. – 184 с.

збільшений. Важливою умовою при цьому є використання високого рівня передачі кольору (мін. Ra 80). Внаслідок освітлення транзитних зон як правило, залишається постійно включеним, споживання енергії можуть зменшити датчики денного світла та руху⁶. Простір для харчування – освітлення повинне створювати гостинну і розслаблюючу атмосферу та водночас, підтримувати комфорту процесів які відбуваються. Унаслідок високої активності, вимоги до освітленості простору для харчування відповідають 200 люкс. Необхідно рівномірне освітлення лінійними або асиметричними світильниками, як правило, вмонтованими в стелю.

Житлова кімната для одночасно є і спальнею і місцем поведіння вільного часу. Отже від правильної схеми освітлення в такій багатофункціональній за використанням зоні напряду залежить загальне самопочуття людини, її психологічний настрій і стан нервової системи. В денний час, коли наповнена сонячним світлом кімната є жвавою, а ввечері м'яке світло сприяє більш спокійній, затишній атмосфері.

Головне правило, якого слід дотримуватися при застосуванні штучного освітлення – це наявність максимально рівномірно розсіяного м'якого світла по всьому приміщенню. У кімнаті не має бути різкого, занадто яскравого освітлення та наявних темних кутів – допускаються виключно плавні світлові переходи в приміщенні.

У кімнаті для проживання двох людей розміщення освітлювальних пристроїв має бути загальним та зональним, в залежності від потреби використання. Наприклад, коли один сидить за ноутбуком, а другий спить, світло над столом не повинно заважати повноцінному відпочинку.

Рекомендується організувати в кімнаті «периметральне» освітлення за допомогою світлодіодних світильників, які монтуються по периметру стелі, що створюють м'яке, розсіяне, заповнююче світло. Таке освітлення ідеально використовувати для маленької кімнати, для того щоб візуально збільшити простір.

⁶ Державні Будівельні Норми України. Природне і штучне освітлення: ДБН В.2.5-28 – 2018. – [Чинний від 01-03-19] – К. : Мінбуд України – 2006.

6. Прийоми формування дизайну інтер'єрів

Сучасними дизайнерами внесено ряд значущих коректив до звичних проектів за рекомендаціями проектування основних елементів гуртожитків відповідно до архітектурно – художніх принципів, психології сприйняття та особливостей процесів, які відбуваються в будівлях гуртожитків:

- екстер'єр – виділення нижньої частини будинку, створення акцентів головних вхідних груп, кольорове і композиційне рішення фасадних елементів відповідно до обраного образу гуртожитку.
- сходи – компонування більшої частини сходового маршруту відповідно до антропометричних характеристик.
- колірне рішення приміщень – виявлений ряд гармонійних колірних поєднань для оформлення досить великих площин стін, – у світлих, використання пастельних кольорів (різних за світлом чи тоном); оздоблення невеликих елементів оформлення – з використанням яскравих кольорів, різних за насиченістю та тоном.

Прийоми формування дизайну інтер'єрів:

- гнучке макрозонування приміщень (перегородки та елементи, що трансформуються), використання – мікрозонування приміщень: у просторовому середовищі та в горизонтальній і вертикальній площинах, також в площині стін, підлоги, з обов'язковим урахуванням особливостей сприйняття та усвідомлення й головних антропометричних характеристик. Всі ці види мікрозонування мають здійснюватися для виявлення та визначення різних функціональних зон в кімнатах будівлі.
- ступінь колірної так званої «насиченості» у великих площинах меблів, елементах меблів, що трансформуються, та в фурнітурі для меблів.
- види устаткування та форми меблів, зокрема, столів, які можна застосовувати в різних компонувальних варіаціях:
- модульні, багатофункціональні меблі,

- меблі, що трансформуються,
- тканини – слід аналізувати наявний асортимент, кольорову гаму, вподобання та визначити основні види фурнітури і стиль текстилю який буде використано в оздобленні приміщення.
- озеленення – квіткові композиції слід обирати, виходячи з різних приміщень, кольорового і формотворчого вирішення елементів декоративного оформлення.

Таким чином, теоретичні принципи та прийоми оформлення (формування) інтер'єрів у сучасному дизайні гуртожитків інтерпольовані на елементи архітектурно-художнього оформлення за допомогою використання необхідних засобів виразності.

7. Перспективні напрямки розвитку дизайну просторово-предметного середовища в контексті нових технологій та вимог сталого розвитку

На даний час просторово-предметне середовище життєдіяльності людини трактується як цілісна цілісна структура внутрішнього та навколишнього простору. Просторово-предметне середовище – розглядається як сукупність природних та штучно створених людиною просторів з їх предметним наповнення, яке знаходяться у взаємодії з людиною. Воно включає в себе: природні, техногенні, виробничі, екологічні, гігієнічні і соціокультурні елементи.

Дизайнерське дослідження та проектування дизайну зазвичай розглядають в широкому соціокультурному контексті формування цілісного середовища в загальній системі «людина-середовище», а також програм та систем його організації. Даний підхід вимагає розгляду даного об'єкта розробки як елемента складної моделі діяльності людини в рамках цілісного соціосистемного середовища.

Людина стала суспільною особистістю, яка здатна планомірно і цілеспрямовано діяти та формувати предметний оточуючий світ, кардинально змінюючи довкілля, своє життя та власну сутність. Її розвиток і культура взаємозв'язків з оточуючим навколишнім світом зумовлювалися завдяки процесам розвитку науки та техніки,

матеріальної та духовної культури, процесу формування цілісного єдиного соціосистемного середовища. Промислова революція, яка відбулася в кінці XVIII – початку XX ст. та науково-технічна революція другої половини XX ст. слугували основою науково-технічного і соціального стрімкому прогресу людства. Напрацювання в галузях фізики і хімії, молекулярної біології, інформаційних і нанотехнологій надали змогу людству проникнути у найменші структури живого організму та його генетичну пам'ять, розвиток у створенні безвідходних технологій, широкому відкритті нових видів енергії та шаленому розвитку комп'ютерної техніки.

Для дизайну середовища головними є такі концепти та стратегії його розвитку:

- застосування в проектній діяльності «позитивних» урбоекотичних, архітектуробудівельних, конструктивних та технологічних рішень середовища на підґрунті сталого розвитку. Концепція «сталого розвитку» світової спільноти була запропонована в 1987 році як спосіб забезпечення виживання людства Комісією ООН з питань довкілля та розвитку. У своїй доповіді наше спільне майбутнє, комісія визначила сталий розвиток як розвиток, що «передбачає потреби нинішнього покоління без обмеження потенціалу наступного покоління для задоволення своїх потреб»;
- використання та застосування «природних» форм, «зимових садів», залучення елементів «зовнішнього» ландшафту в оздобленні інтер'єрів житлового і громадського середовища;
- методів прогнозування та комплексна оцінка можливих негативних наслідків дизайнерської діяльності на сферу навколишнього середовища;
- створення дизайнерського продукту з використанням ресурсо- та енергозберігаючих, нешкідливих і максимально безвідходних технологій виробництва;
- використання традиційних та новітніх екологічно безпечних матеріалів;
- економія природної сировини завдяки методу зниженню матеріаломісткості;

- дизайн предметів з максимально ефективним матеріаловмістом;
- широке застосування в предметному наповненні середовища матеріалів паперово-целюлозного виробництва;
- дизайн предметів з раціональним, економним використанням енергоресурсів при їх експлуатації та транспортуванні;
- проектування об'єктів з більш тривалим терміном їхньої служби, з урахуванням можливості наступної утилізації, можливості розподілу, відокремлення та вторинного використання сировинних матеріалів з мінімальною шкодою та загрозою для екології, тобто застосовувати концепцію дизайну «від колиски – до колиски» (Cradle-to-Cradle, скор. C2C);
- цілеспрямованість і раціональність при створенні нових дизайн-продуктів у виборі конструктивних, будівельних і оздоблювальних матеріалів;
- використання та застосування принципів біодизайну як одного з головних із екологічних напрямів проектної діяльності;
- баланс концепцій між багато- і одноразового використання дизайнерського продукту;
- охорона, збереження і відтворення природного середовища як головної умови життєдіяльності людини;
- використання прийомів перетікання, переходу природного середовища в штучне і навпаки;
- застосування при наповненні предметного дизайну та дизайні середовища поєднання нових, моновикористовуваних аромату і акустики, коли джерелом для проектних образів виступає аромат чи звук;
- урахування особливостей природних та кліматичних чинників регіону експлуатації конкретно об'єкта;
- урахування «життєвого циклу продукту» в процесі створення формування та розвитку дизайнерських продуктів та послуг;
- формування, розвиток та підтримка екологічної культури, органічного способу життя за допомогою розроблених засобів і продуктів дизайнерської діяльності;

- підвищення рівня якості життя людини в контексті основних засад антропоєкології та сталого розвитку, формуванні комплексних цілісних соціокультурних ситуацій та збалансованого зваженого середовища життєдіяльності людини;
- забезпечення людині повноцінного психологічного комфорту та повноцінного естетичного освоєння та використання навколишнього середовища, зважаючи на індивідуальні потреби і запити кожної особистості;
- кожна дизайнерська розробка чи ідея просторово-предметного середовища повинна забезпечуватися системною інформацією про екологічну і соціально-економічну оцінку соціальних та можливостей економічних ресурсів на засадах сталого розвитку.
- усвідомлення континууму навколишнього простору, соціосфери як самоорганізованої та саморегульованої планетної системи з її компонентами та складовими доквілля, складними зв'язками і взаємовпливами та процесами;
- утвердження та стонівлення антропоцентричної спрямованості дизайну як головної всеосяжної мети проектної та дизайнерської діяльності по формуванню збалансованого врівноваженого просторово-предметного середовища;
- людина – визначальний організатор соціосистемного середовища, носій соціокультурних традицій та звичаїв основний виконавець усіх можливих функціонально-технологічних процесів;
- об'єкт дизайну треба розглядати як елемент складної єдиної системи діяльності людини в рамках соціосистемного середовища та аналіз його просторово-часових особливостей;
- дизайн в цілому як діяльність вносить в свою структуру такі структурні елементи: суб'єкт (дизайнер, споживач), об'єкт (готовий дизайнерський продукт), ситуаційний стан (людина та предмети які оточують, їх взаємодія та взаємозв'язок, умови для діяльності), середовище та інші;
- врахування взаємозв'язків та взаємозалежностей процесів між природними, соціальними, інформаційними, технологічними

- та іншими компонентами довкілля в разі підвищує якість та ефективність розвитку та діяльності сформованої системи;
- збереження та відновлення природного середовища матеріального і інформаційного ресурсу вже сформованого простору сприяє сталій реалізації процесів життєдіяльності людини, як біосоціальної істоти, відтворення її генетичної програми, стабільному біотичному росту та соціального розвитку.
 - створення умов для біологічної адаптації, соціальної та просторової адаптації людини, людини в просторово-предметному середовищі;
 - використання в середовищі максимально природних компонентів ландшафтного дизайну та застосування нерозривності їх природно- екологічних зв'язків між ними;
 - використання «природного» способу генерування форм та образів створення, варіативності та різноманіття прийомів і використання засобів їх формотворення;
 - широке та повноцінне використання властивостей та можливостей ландшафтних засобів формування середовища для забезпечення різноманіття предметних форм та відтінків його образного змісту;

Безперервні глобалізаційні процеси, стрімкий розвиток науки, матеріальної та духовної культури, дизайну та його новий рівень інформаційного забезпечення виконують основну важливу функцію для методологічного орієнтиру в процесі вибору підходів і методів реалізації поставлених системних задач. Створення дизайнерського продукту носить ітераційний характер, отже при його здійсненні необхідне застосування послідовного уточнення рішень, прийнятих на найбільш ранніх стадіях проектування та на основі аналізу отримуваних конкретизованих попередніх рішень. У свою чергу ітераційний характер проектування чітко вимагає багатоваріантності проектних рішень. Особливу роль при цьому відіграє загальна визначена система обмежень, вони визначаються індикаторами загального стану довкілля, держстандартами, дефіцитністю матеріалів та їх обмеженістю, загальними

конструктивними рішеннями, існуючими можливостями технологіями виготовлення.

ВИСНОВКИ

«Перший крок» до формування середовища гуртожитку – формування його загального архітектурно-художнього образу. Джерелами можуть слугувати аналіз і проведення паралелей між архітектурними стилями, образами природи, тощо.

Характерними особливостями для створення дизайну інтер'єру гуртожитку для працівників є :

- гнучкість, «відкритість» композиції, що дає можливість розширення, зміни і реорганізацій надалі.
- кожний житловий осередок для працівників має мати виразний просторовий вигляд, вирішений в рамках заданої проектної ідеї. Все частіше ця ідея зводиться до втілення організації зручного, комфортного житла для працівників, створення «домашньої» обстановки.
- на першому плані виділення і збереження малого особистого простору кожного проживаючого, що відповідає його інтересам, потребам та створює осередок його перебування. Поєднання конструкторських рішень і творчої думки, процес перетворення приміщення, з метою додати йому неповторний вигляд, що підкреслює кращі сторони та уміло приховує його недоліки, завдяки чому створюється в ньому атмосфера комфорту та відповідність прямому призначенню. Розроблення планувальних рішень кімнат на основі аналізу багатоманітної діяльності проживаючого з метою створення найбільш сприятливих умов для відпочинку та сну.

Основним перспективним напрямком розвитку дизайну просторово-предметного середовища в контексті нових стрімко розвиваючих технологій і вимог сталого розвитку. Можливість визначення принципів та закономірностей утворення просторово-предметного середовища в контексті концепції сталого розвитку, виявлення загальних взаємозв'язків між людиною, навколишнім середовищем

та іншими структурно-функціональними наповнювальними компонентами, які використовуються в дизайні середовища дають підстави вважати, що їх застосування сприятиме забезпеченню комфортних умов життєдіяльності людини. Подальші дослідження можливі зорієнтовані на спрямування на формування основ середовищезнавства – як наукового підґрунтя для розвитку інвайрон-менталістики та сталого розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Основи дизайну інтер'єру : навч. посіб. / О.П. Олійник, В.Г. Чернявський, Л.Р. Гнатюк. – К. : НАУ, 2011. – 228 с.
2. Мунипов В.М. Эргономика: человекоориентированное проектирование техники, программных средств и среды / В.М. Мунипов, В.П. Зинченко – М. : Логос, 2001. – 356 с.
3. Джилл М. Гармония цвета в дизайне интерьера. – М. : АСТ, 2005. – 160 с.
4. Словник іншомовних слів / Уклад. : Л.В.Музичко, Л.М. Шкарапута, С.В. Морозов. – К. : Наук. думка, 2019. – 787 с.
5. Устин В.Б. Композиция в дизайне. – М. : АСТ: Астрель, 2007. – 239 с.
6. Агостон Ж. М. Теория цвета и ее применение в искусстве и дизайне. – М. : Техническая эстетика, 1982. – 184 с.
7. Державні Будівельні Норми України. Природне і штучне освітлення: ДБН В.2.5-28 – 2018. – [Чинний від 01-03-19] – К. : Мінбуд України – 2006.

REFERECES

1. Osnovy dizainu interieru : navch. posib. / O.P. Oliinyk, V.H. Cherniavskiy, Liliia Gnatiuk. – K. : NAU, 2011. – 228 s.
2. Munypov V.M. Эргономика: chelovekooryentyrovannoe proektyrovanye tekhniky, programnykh sredstv y sredy / V.M. Munypov, V.P. Zynchenko – M. : Lohos, 2001. – 356 s.
3. Dzhyll M. Harmoniya tsveta v dizaine ynterera. – M. : AST, 2005. – 160 s.
4. Slovyk inshomovnykh sliv / Uklad. : L.V. Muzychko, L.M. Shkaraputa, S.V. Morozov. – K. : Nauk. dumka, 2019. – 787 s.
5. Ustyn V.B. Kompozitsiya v dizaine. – M. : AST: Astrel, 2007. – 239 s.
6. Ahoston Zh.M. Teoryia tsveta y ee prymenenye v yskusstve y dizaine. – M. : Tekhnicheskaiia estetyka, 1982. – 184 s.
7. Derzhavni Budivelni Normy Ukrainy. Pryrodne i shtuchne osviltlenia: DBN V.2.5-28 – 2018. – [Chynnyi vid 01-03-19] – K. : Minbud Ukrainy – 2006.